

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะบุคลิกภาพของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 28

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 28 จำนวน 617 คน เป็นเพศชาย 475 คน คิดเป็นร้อยละ 77.0 และเพศหญิง 142 คน คิดเป็นร้อยละ 23.0 โดยให้ตอบแบบทดสอบบุคลิกภาพ 16 องค์ประกอบ (16 PF) ฟอร์ม A (THE SIXTEEN PERSONAL FACTOR QUESTIONNAIRE FORM A) ของศาสตราจารย์เรย์มอนด์ บี. แคทเทล (Raymond B. Cattell) ที่ได้จากการแปลโดย ประภา เชื้อภักดี (2526) ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 0.66-0.91 ดังภาคผนวก ข. และมีค่าความเที่ยงอยู่ระหว่าง 0.61-0.87 (ดังภาคผนวก ค.) แล้วนำกระดาษคำตอบที่ได้ทั้งหมดมาทำการตรวจให้คะแนน และนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีทางสถิติ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าเฉลี่ยคะแนนลักษณะองค์ประกอบทางบุคลิกภาพของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 28 ด้าน A (ไว้ตัว-ชอบออกสังคม) = 5.71, ด้าน B (สติปัญญาต่ำ-สติปัญญาสูง) = 3.86, ด้าน C (อารมณ์อ่อนไหว-อารมณ์มั่นคง) = 4.66, ด้าน E (อ่อนน้อมต่อมตน-รักษาสีทริขของตน) = 4.70, ด้าน F (สุขุมมีสติ-ทำตนตามสบาย) = 4.24, ด้าน G (เห็นแก่ได้ชอบสะดวกสบาย-มีธรรมะ) = 5.37, ด้าน H (มีความอาย-อาจหาญ) = 4.82, ด้าน I (จิตใจมั่นคง-จิตใจอ่อนไหว) = 5.94, ด้าน L มีความไว้วางใจ-จิตใจหวาดระแวง) = 6.13, ด้าน M (ลงมือปฏิบัติ-สร้างความฝัน) = 5.03, ด้าน N (มั่นคงเปิดเผย-ฉลาดมีเล่ห์เหลี่ยม) = 7.14, ด้าน O (จิตสงบราบเรียบ-จิตใจหวาดระแวง) = 6.70, ด้าน Q₁ (นักอนุรักษ์-นักทดลอง) = 5.70, ด้าน Q₂ (ฟังกลุ่ม-ฟังตนเอง) = 5.06, ด้าน Q₃ (ไม่มีกฎเกณฑ์-ควบคุมตนเอง) = 4.64, ด้าน Q₄ (อารมณ์ผ่อนคลาย-อารมณ์ตึงเครียด) = 5.92 ซึ่งอาจแปลความหมายได้ว่า นักกีฬาเป็นผู้ที่ชอบออกสังคม มีอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย อ่อนน้อม เชื่อฟังผู้ใหญ่ ซื่อสัตย์ สุภาพอ่อนโยน ยึดมั่นในความเห็นของตน ชอบปฏิบัติจริง ชอบการทดลอง เป็นผู้ร่วมงานและผู้ตามที่ดี แต่มีอารมณ์เครียด มีความรับผิดชอบน้อย

ไม่มีวินัย และมีแนวโน้มที่จะทำความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ ช้า สุขุมมีสติ ฉลาดมีเล่ห์เหลี่ยม อารมณ์เสื่อง่าย

2. ผลการเปรียบเทียบของคะแนนลักษณะองค์ประกอบทางบุคลิกภาพระหว่าง นักกีฬาประเภทบุคคลชายกับนักกีฬาประเภทบุคคลหญิง พบว่า

2.1 องค์ประกอบด้าน A นักกีฬาประเภทบุคคลชายมีลักษณะเป็นคนชอบ ออกกำลังกายสูงกว่านักกีฬาประเภทบุคคลหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 องค์ประกอบด้าน E นักกีฬาประเภทบุคคลหญิงมีลักษณะอ่อนน้อม ต่อมตนสูงกว่านักกีฬาประเภทบุคคลชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 องค์ประกอบด้าน I นักกีฬาประเภทบุคคลชายมีลักษณะจิตใจอ่อนไหว สูงกว่านักกีฬาประเภทบุคคลหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 องค์ประกอบด้าน L นักกีฬาประเภทบุคคลหญิงมีแนวโน้มจิตใจ หวาดระแวงสูงกว่านักกีฬาประเภทบุคคลชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.5 องค์ประกอบด้าน Q₁ นักกีฬาประเภทบุคคลหญิงมีแนวโน้มเป็นนักทดลอง สูงกว่านักกีฬาประเภทบุคคลชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการเปรียบเทียบของคะแนนลักษณะองค์ประกอบทางบุคลิกภาพระหว่าง นักกีฬาประเภททีมชายกับนักกีฬาประเภททีมหญิง พบว่า

3.1 องค์ประกอบด้าน A นักกีฬาประเภททีมชายมีลักษณะชอบออกกำลังกาย สูงกว่านักกีฬาประเภททีมหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 องค์ประกอบด้าน C นักกีฬาประเภททีมหญิงมีลักษณะอารมณ์มั่นคง สูงกว่านักกีฬาประเภททีมชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 องค์ประกอบด้าน E นักกีฬาประเภททีมหญิงมีลักษณะเป็นผู้ที่รักษา สิทธิของตนสูงกว่านักกีฬาประเภททีมชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4 องค์ประกอบด้าน I นักกีฬาประเภททีมชายมีลักษณะจิตใจอ่อนไหว สูงกว่านักกีฬาประเภททีมหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.5 องค์ประกอบด้าน Q₁ นักกีฬาประเภททีมหญิงมีลักษณะเป็นนักทดลอง สูงกว่านักกีฬาประเภททีมชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.6 องค์ประกอบด้าน Q₄ นักกีฬาประเภททีมชายมีลักษณะตั้งเครียดสูงกว่า นักกีฬาประเภททีมหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการเปรียบเทียบของคะแนนลักษณะองค์ประกอบทางบุคลิกภาพระหว่าง นักกีฬาประเภทบุคคลชายกับนักกีฬาประเภททีมชาย พบว่า

4.1 องค์ประกอบด้าน B นักกีฬาประเภททีมชายมีแนวโน้มมีสติปัญญาต่ำ หรือให้ความสนใจในสิ่งต่าง ๆ ซ้ำกว่านักกีฬาประเภทบุคคลชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 องค์ประกอบด้าน G นักกีฬาประเภทบุคคลชายมีลักษณะเป็นผู้มีธรรมชาติ หรือมีความพากเพียรสูงกว่านักกีฬาประเภททีมชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3 องค์ประกอบด้าน M นักกีฬาประเภททีมชายมีลักษณะเป็นผู้ที่ชอบลงมือปฏิบัติสูงกว่านักกีฬาประเภทบุคคลชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ผลการเปรียบเทียบของคะแนนลักษณะองค์ประกอบทางบุคลิกภาพระหว่าง นักกีฬาประเภทบุคคลหญิงกับนักกีฬาประเภททีมหญิง พบว่า

5.1 องค์ประกอบด้าน A นักกีฬาประเภทบุคคลหญิงมีลักษณะชอบออก สังกมสูงกว่านักกีฬาประเภททีมหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 องค์ประกอบด้าน B นักกีฬาประเภททีมหญิงมีแนวโน้มมีสติปัญญาต่ำ หรือให้ความสนใจในสิ่งต่าง ๆ ซ้ำกว่านักกีฬาประเภทบุคคลหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

5.3 องค์ประกอบด้าน C นักกีฬาประเภททีมหญิงมีลักษณะอารมณ์มั่นคง สูงกว่านักกีฬาประเภทบุคคลหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.4 องค์ประกอบด้าน E นักกีฬาประเภททีมหญิงมีลักษณะรักษาสติของ ตนหรือเชื่อมั่นในตัวเองสูงกว่านักกีฬาประเภทบุคคลหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.5 องค์ประกอบด้าน G นักกีฬาประเภทบุคคลหญิงมีลักษณะมีธรรมชาติหรือมี ความพากเพียรสูงกว่านักกีฬาประเภททีมหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.6 องค์ประกอบด้าน M นักกีฬาประเภททีมหญิงมีลักษณะชอบสร้าง ความฝันสูงกว่านักกีฬาประเภทบุคคลหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.7 องค์ประกอบด้าน Q₄ นักกีฬาประเภทบุคคลหญิงมีลักษณะอารมณ์ ดึงเครียดสูงกว่านักกีฬาประเภททีมหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. ผลการเปรียบเทียบของคะแนนลักษณะองค์ประกอบทางลักษณะบุคลิกภาพ ระหว่างนักกีฬาประเภทบุคคลกับนักกีฬาประเภททีม พบว่า

6.1 องค์ประกอบด้าน B นักกีฬาประเภททีมมีลักษณะสติปัญญาต่ำ หรือมี แนวโน้มให้ความสนใจในสิ่งต่าง ๆ ซ้ำกว่านักกีฬาประเภทบุคคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

6.2 องค์ประกอบด้าน G นักกีฬาประเภทบุคคลมีลักษณะมีธรรมชาติหรือมีความพากเพียรสูงกว่านักกีฬาประเภททีม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.3 องค์ประกอบด้าน H นักกีฬาประเภททีมมีลักษณะที่อายุสูงกว่านักกีฬาประเภทบุคคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.4 องค์ประกอบด้าน M นักกีฬาประเภททีมมีลักษณะชอบลงมือปฏิบัติสูงกว่านักกีฬาประเภทบุคคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.5 องค์ประกอบด้าน Q₄ นักกีฬาประเภทบุคคลมีลักษณะอารมณ์ดีถึงเครียดสูงกว่านักกีฬาประเภทบุคคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. ผลการเปรียบเทียบของคะแนนลักษณะองค์ประกอบทางบุคลิกภาพระหว่างนักกีฬาเพศชายกับนักกีฬาเพศหญิง พบว่า

7.1 องค์ประกอบด้าน A นักกีฬาเพศชายมีลักษณะชอบออกสังคมสูงกว่านักกีฬาเพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7.2 องค์ประกอบด้าน E นักกีฬาเพศหญิงมีลักษณะรักษาสีทริชของตนสูงกว่านักกีฬาเพศชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7.3 องค์ประกอบด้าน I นักกีฬาเพศชายมีลักษณะจิตใจอ่อนไหวสูงกว่านักกีฬาเพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7.4 องค์ประกอบด้าน L นักกีฬาเพศชายมีแนวโน้มจิตใจหวาดระแวงสูงกว่านักกีฬาเพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7.5 องค์ประกอบด้าน Q₁ นักกีฬาเพศหญิงมีลักษณะเป็นนักทดลองสูงกว่านักกีฬาเพศชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. เมื่อนำค่าเฉลี่ยคะแนนลักษณะองค์ประกอบทางบุคลิกภาพของนักกีฬาไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ในการแปลผลตามหนังสือแนะนำการใช้แบบทดสอบ 16 PF ในคลินิกของ คาร์สัน และโอเดล (Karson and O'Dell, 1970) พบว่า

1.1 องค์ประกอบด้าน A (ไว้ตัว-ชอบออกสังคม) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.71 นั่นคือ นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 28 เป็นผู้ที่ชอบเข้าร่วมสังคม มีความรู้สึกอบอุ่นเป็นกันเองกับผู้อื่น น่าใจดี มีความพร้อมที่จะให้ความร่วมมือ ชอบเข้าร่วมกิจกรรม มีความสนใจและเอาใจใส่ผู้อื่น มีความเมตตากรุณา มีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากประเพณีที่วงการกีฬาเมืองไทยปฏิบัติกันมาจนเกิดความเคยชินในเรื่องของการจัดงานเลี้ยงหลังจากที่มีการแข่งขันเสร็จ หรือเป็นการเลี้ยงฉลองความสำเร็จอย่างใดอย่างหนึ่ง รวมไปถึงการแข่งขันที่จะต้องแข่งขันในที่มีผู้ชมเยอะ ๆ จึงทำให้นักกีฬาเป็นคนที่ชอบออกสังคม ซึ่งสอดคล้องกับ ลุกฮาร์ท (Lukehart, 1969) ได้ทดสอบบุคลิกภาพของเด็กผู้ชายที่มีอายุระหว่าง 12-13 ปี โดยใช้แบบทดสอบ เจ.อี.พี.ไอ. (Junior Eysenck Personality Inventory) กับกลุ่มเด็กผู้ชายที่เป็นนักกีฬาและกลุ่มที่ไม่ได้เป็นนักกีฬา พบว่า กลุ่มที่เป็นนักกีฬามีลักษณะการแสดงตัวสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้เป็นนักกีฬา และโกลาส (Golas, 1971) ได้ทดสอบบุคลิกภาพของนักกีฬาโดยใช้แบบทดสอบ อี.พี.ไอ. (Eysenck Personality Inventory) กับกลุ่มนักกีฬาประเภทชก 46 คน นักกีฬาประเภทบุคคล 36 คน และกลุ่มที่ไม่ได้เป็นนักกีฬา 40 คน พบว่า ผู้ที่เป็นนักกีฬามีลักษณะการแสดงตัวสูงกว่าผู้ที่ไม่ได้เป็นนักกีฬา เช่นเดียวกัน

1.2 องค์ประกอบด้าน B (สติปัญญาต่ำ-สติปัญญาสูง) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 นั่นคือ นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 28 เป็นผู้ที่มีความเฉลียวฉลาด จะใช้ความคิดเชิงรูปธรรมมากกว่านามธรรม ทำความเข้าใจในสิ่งต่างๆ ช้า ขาดความมั่นคงในตนเอง ทำอะไรไม่เข้มแข็งขาดการจริงจัง พฤติกรรมไม่คล่องแคล่ว ซึ่งขัดแย้งกับ แซนดลิน (Sandlin, 1992) ได้ศึกษาเกี่ยวกับบุคลิกภาพของนักวิ่งมาราธอน พบว่า นักวิ่งมาราธอนเป็นผู้ที่มีจิตใจเข้มแข็ง มีความเฉลียวฉลาด มีอารมณ์มั่นคง และกระตือรือร้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักกีฬาส่วนใหญ่ทุ่มเทให้กับการฝึกซ้อมเพื่อเตรียมการแข่งขันมากเกินไป จึงไม่ค่อยมีเวลาที่จะทบทวนเรื่องการเรียนรู้ในช่วงนี้มากนัก

1.3 องค์ประกอบด้าน C (อารมณ์อ่อนไหว-อารมณ์มั่นคง) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 นั่นคือ นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 28 เป็นผู้ที่มีความรู้สึกอ่อนไหวง่าย ไม่มีความอดทนต่อสถานการณ์ที่ยุ่งยาก เจตคติเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย มักหลีกเลี่ยงปัญหาที่แก้ยากหรือปัญหาที่ต้องตัดสินใจด้วยตนเอง มักมีอาการโรคประสาทชนิดเหนื่อยหน่าย มีความวิตกกังวลอยู่เสมอ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากพื้นฐานทางครอบครัว การเลี้ยงดูจากผู้ปกครอง หรือสถาบันที่ฝึกฝนอบรม อาจทำให้นักกีฬามีสภาพอารมณ์อ่อนไหวตามได้ เพราะสิ่งเหล่านี้ทำให้นักกีฬามีสภาพอารมณ์ตามสิ่งแวดล้อมที่ตนอยู่ได้ ซึ่งสอดคล้องกับ ครอลล์และปีเตอร์สัน (Kroll and Peterson, 1964 : อ้างถึงใน Mark H. Anshel, 1990) ได้สรุปลักษณะบุคลิกภาพของนักกีฬาหญิงที่ประสบความสำเร็จของทีมโอลิมปิกสหรัฐอเมริกา ปี 1964 พบว่า นักกีฬาจะมีความโดดเด่น ก้าวร้าว ผจญภัย อ่อนไหว อิศระ และไม่เปิดเผยมากกว่าผู้หญิงในทีมกีฬาอื่น ๆ

1.4 องค์ประกอบด้าน E (อ่อนน้อมต่อตนเอง-รักษาสีทิวของตนเอง) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 นั่นคือ นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 28 เป็นผู้ที่จะมีลักษณะนิสัยอ่อนน้อมเชื่อฟังผู้ใหญ่ มีจิตใจเมตตากรุณา ใจอ่อน มีนิสัยประนีประนอม ชอบแสดงความรู้สึก มีความเชื่อถือในขนบธรรมเนียม อารมณ์เสถียรง่าย มีความพอใจในตนเอง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักกีฬาจะต้องเชื่อฟังคำสั่งสอนของโค้ช ทั้งในขณะฝึกซ้อมและทำการแข่งขัน รวมถึงประเพณีวัฒนธรรมของคนไทยที่ได้รับการฝึกฝนมานาน โดยให้นับถือเชื่อฟังและยอมรับผู้ที่มีอาวุโสกว่า และผู้มีความสามารถสูงกว่า ซึ่งสอดคล้องกับ กอร์แมน (Gorman, 1989) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความกล้ากับความสำเร็จ ความโดดเด่นและบุคลิกภาพของนักกีฬาที่มีความสามารถสูง โดยใช้แบบทดสอบบุคลิกภาพ พบว่า บุคลิกภาพของนักกีฬาที่มีความสามารถสูง ก่อนข้างจะมีความโดดเด่นและประสบความสำเร็จ เป็นผู้ที่มีความอ่อนน้อม อารมณ์ดี มีความเป็นผู้ใหญ่ และ วิบูลย์ มณีฉาย (2526) ได้ทำการศึกษาเรื่องการสำรวจบุคลิกภาพของนักกีฬา โดยใช้แบบสำรวจ ซี.พี.ไอ. พบว่า นักกีฬาเป็นผู้ที่มีความเรียบร้อย สุขุมรอบคอบ อ่อนน้อม วาง่าย ชอบทำตามคำแนะนำของผู้อื่น มีความซื่อสัตย์ มีความคิดเปลี่ยนแปลงง่าย สนใจในวงแคบ และขี้อวด

1.5 องค์ประกอบด้าน F (สุขุมมีสติ-ทำตนตามสบาย) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 นั่นคือ นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 28 เป็นผู้ที่มีแนวโน้มที่จะมีลักษณะเยียบขรึม ไตร่ตรอง มักมีความรู้สึกไม่สบายใจ มีความกังวล ครอบงำ ไม่ชอบติดต่อกับผู้อื่น ไม่ชอบการคบเพื่อน เฉื่อยชา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากจำนวนนักกีฬาส่วนใหญ่เป็นนักกีฬาประเภทบุคคล ซึ่งนักกีฬากลุ่มนี้จะมีลักษณะเป็นคนที่สุขุมรอบคอบ มีสติ ก่อนข้างสูง และทำการฝึกหัดเพื่อการแข่งขัน ที่จำเป็นจะต้องใช้สมาธิในการแข่งขัน ซึ่งสอดคล้องกับ วิบูลย์ มณีฉาย (2526) ได้ทำการศึกษาเรื่องการสำรวจบุคลิกภาพของนักกีฬา โดยใช้แบบสำรวจ ซี.พี.ไอ. พบว่า นักกีฬาเป็นผู้ที่เรียบร้อย สุขุมรอบคอบ อ่อนน้อม วาง่าย ชอบทำตามคำแนะนำของผู้อื่น มีความซื่อสัตย์ มีความคิดเปลี่ยนแปลงง่าย สนใจในวงแคบ และขี้อวด

1.6 องค์ประกอบด้าน G (เห็นแก่ได้ ชอบสะดวกสบาย-มีธรรมะ) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.37 นั่นคือ นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 28 เป็นผู้ที่ไม่มีความตั้งใจจริง ถือความสะดวกเป็นใหญ่ ไม่เอาจริงจังกับการงาน มีความรับผิดชอบน้อย ชอบเรียกร้อง ขาดความอดทน ไม่มีระเบียบ ชอบหลีกเลี่ยงกฎเกณฑ์ มีความเกียจคร้าน ไร้ความหวังใจไม่ได้ ชอบขัดขวาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากพื้นฐานของนักกีฬาที่ถูกฝึกมาจนเกิดความเคยชินในเรื่องของความรับผิดชอบ ซึ่งนักกีฬาส่วนใหญ่เป็นคนที่มิมีฐานะทางครอบครัว และได้รับการส่งเสริมจากผู้ปกครอง โดยได้รับความช่วยเหลือจากผู้ปกครองเป็นส่วนใหญ่ จึงทำให้นักกีฬาขาดความรับผิดชอบ รวมถึงการฝึกซ้อมที่โค้ชไม่ได้กำหนดรูปแบบในการฝึกซ้อม

ตลอดจนเวลาที่แน่นอน รวมถึงมาตรการที่จะทำให้นักกีฬามีความรับผิดชอบมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ กรมวิชาการ (2538) ได้กล่าวไว้ใน “บุคลิกภาพของนักกีฬา” ว่า มีงานวิจัยชิ้นหนึ่งได้เปรียบเทียบนักกีฬาประเภททีมกับประเภทบุคคล พบว่า นักกีฬาประเภทบุคคลชายไม่ค่อยมีระเบียบ อิศระ และก้าวร้าว

1.7 องค์ประกอบด้าน H (มีความอาย-อาจหาญ) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.82 นั่นคือ นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 28 เป็นผู้ที่จะมีลักษณะขี้อาย ชอบหลบถอย ประหม่าเมื่ออยู่ต่อหน้าเพศตรงข้าม ชอบปลีกตัวจากผู้อื่น ไม่ชอบสนิทสนมกับใคร เกิดความรู้สึกง่าย สงบเสงี่ยม มีธรรมชาติในใจ ความสนใจแคบ มีความระมัดระวังในการแสดงพฤติกรรม นึกถึงผู้อื่น มองเห็นอันตรายได้อย่างรวดเร็ว ทั้งนี้เนื่องมาจากนักกีฬาส่วนใหญ่เป็นนักกีฬาประเภทบุคคล ซึ่งนักกีฬากลุ่มนี้จะเป็นคนที่ค่อนข้างจะขี้อายเพราะไม่ค่อยได้มีโอกาสร่วมกลุ่มกับบุคคลอื่นมากนัก ซึ่งสอดคล้องกับ วิบูลย์ มณีฉาย (2526) ได้ทำการศึกษาเรื่องการสำรวจบุคลิกภาพของนักกีฬา โดยใช้แบบสำรวจ ซี.พี.ไอ. พบว่า นักกีฬาเป็นผู้ที่เรียบร้อย สุขุมรอบคอบ อ่อนน้อม ว่องไว ชอบทำตามคำแนะนำของผู้อื่น มีความซื่อสัตย์ มีความคิดเปลี่ยนแปลงง่าย สนใจในวงแคบ และขี้อาย

1.8 องค์ประกอบด้าน I (จิตใจมั่นคง-จิตใจอ่อนไหว) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.94 นั่นคือ นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 28 เป็นผู้ที่จะเป็นคนที่ชอบเรียกร้อง ไม่มีความอดทน ถือตนเป็นใหญ่ ขึ้นอยู่กับผู้อื่น เป็นผู้ที่เคยได้รับการปกป้องคุ้มครองมากเกินไป ต้องการความช่วยเหลือ มีความเมตตากรุณา สุภาพอ่อนโยน ต้องการความสนใจ กังวลถึงสุขภาพโดยไม่มีอาการเจ็บป่วยที่แท้จริง มีความกังวลใจ ทั้งนี้อาจเนื่องจากลักษณะของบุคคลหลาย ๆ กลุ่มที่รวมกันอยู่ซึ่งมีความแตกต่างกัน ตามที่ กิลด์ฟอร์ด (Guildford, 1959) ได้แบ่งลักษณะของบุคคลได้ 7 ลักษณะ คือ ความสนใจในกิจกรรมต่างกัน ความปรารถนาที่มีอยู่ต่างกัน ทัศนคติต่างกัน ความสามารถของแต่ละบุคคล สภาพทางอารมณ์ ความเชื่อมั่นในตนเอง สรีระและการทำงานของอวัยวะต่างกัน และรูปร่างภายนอกที่ไม่เหมือนกัน

1.9 องค์ประกอบด้าน L (มีความไว้วางใจ-จิตใจหวาดระแวง) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.13 นั่นคือ นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 28 เป็นผู้ที่มีลักษณะอิจฉาผู้อื่น พอใจในตนเอง มีความรู้สึกสงสัยในสิ่งต่าง ๆ ยึดมั่นในความเห็นของตน คล้อยตามผู้อื่นได้ยาก หลีกเลี่ยงความยุ่งยาก ข่มเหงผู้อื่น จิตใจหุนหันุนใจ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักกีฬาอยู่ในช่วงระหว่างการแข่งขันจึงทำให้เกิดความระแวงถึงคนรอบข้าง หรือคิดถึงสิ่งต่าง ๆ หากลู่วิธีต่าง ๆ หรือคิดที่จะใช้วิธีต่าง ๆ เพื่อให้เกิดชัยชนะ เมื่อทำได้ไม่ดีก็จะทำให้หงุดหงิดตามมา ซึ่งสอดคล้องกับ วิบูลย์ มณีฉาย (2526) ได้ทำการศึกษาเรื่องการสำรวจบุคลิกภาพของนักกีฬา

โดยใช้แบบสำรวจ ซี.พี.ไอ. พบว่า นักกีฬาเป็นผู้ที่เรียบร้อย สุขุมรอบคอบ อ่อนน้อม วาง่าย ชอบทำตามคำแนะนำของผู้อื่น มีความซื่อสัตย์ มีความคิดเปลี่ยนแปลงง่าย สนใจในวงแคบ และชี้ระแวง

1.10 องค์ประกอบด้าน M (ลงมือปฏิบัติ-สร้างความฝัน) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.03 นั่นคือ นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 28 เป็นผู้ที่ชอบการปฏิบัติจริง มีความระมัดระวัง เจ้าระเบียบ มีความกระตือรือร้นในความต้องการที่ตรงกับสภาพความเป็นจริง มีความสนใจแคบอยู่เฉพาะเรื่องในปัจจุบัน ไม่มีความคิดสร้างสรรค์ถ้าไม่ถูกเร้า มีการพิจารณาที่เหมาะสม มีความตั้งใจจริง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักกีฬาเป็นผู้ที่ผ่านการฝึกฝนมาจากโค้ช เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ มาแล้วเป็นอย่างดี ในการแข่งขันจึงอยากจะใช้สิ่งที่โค้ชได้สอนมาใช้จริงให้เกิดประโยชน์มากที่สุด และโดยนิสัยของนักกีฬาแล้วส่วนใหญ่ไม่ชอบหลักทฤษฎี จะชอบการฝึกปฏิบัติจริงเสียมากกว่า จึงทำให้นักกีฬาเป็นคนที่ชอบการปฏิบัติจริง ซึ่งสอดคล้องกับ วิบูลย์ มณีฉาย (2526) ได้ทำการศึกษาเรื่องการสำรวจบุคลิกภาพของนักกีฬา โดยใช้แบบสำรวจ ซี.พี.ไอ. พบว่า นักกีฬาเป็นผู้ที่เรียบร้อย สุขุมรอบคอบ อ่อนน้อม วาง่าย ชอบทำตามคำแนะนำของผู้อื่น มีความซื่อสัตย์ มีความคิดเปลี่ยนแปลงง่าย สนใจในวงแคบ และชี้ระแวง

1.11 องค์ประกอบด้าน N (มั่นคงเปิดเผย-ฉลาดมีเล่ห์เหลี่ยม) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.14 นั่นคือ นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 28 เป็นผู้ที่มีแนวโน้มที่จะมีการยาทสละสลวย คล่องแคล่วในการติดต่อกับผู้อื่น ระมัดระวังในผลได้ผลเสีย มองการไกล ชอบหลักตัว มีการควบคุมอารมณ์ พิจารณาตนเองและผู้อื่นด้วยความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง มีความทะเยอทะยาน บางครั้งรู้สึกไม่มั่นคงปลอดภัย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากธรรมชาติของนักกีฬาจะต้องเป็นคนที่คล่องแคล่วว่องไว คิดวางแผนที่จะใช้ในการแข่งขัน เพื่อให้ได้ชัยชนะว่าจะต้องทำอะไร จะต้องมีความพยายามที่จะเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ ทั้งของตนเองและผู้แข่งขัน จึงทำให้นักกีฬามีลักษณะเป็นคนที่มีความโน้มถ่วงฉลาดมีเล่ห์เหลี่ยม ซึ่งสอดคล้องกับ แซนดริน (Sandlin, 1992) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับบุคลิกภาพของนักวิ่งมาราธอน พบว่า นักวิ่งมาราธอนเป็นผู้ที่มีจิตใจเข้มแข็ง มีความเฉลียวฉลาด มีอารมณ์มั่นคง และกระตือรือร้น

1.12 องค์ประกอบด้าน O (จิตสงบราบเรียบ-จิตใจหวาดหวั่น) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.70 นั่นคือ นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 28 เป็นผู้ที่มีแนวโน้มที่จะเป็นบุคคลที่มีความวิตกกังวล อารมณ์อ่อนไหวใจอ่อน อารมณ์เสียง่าย มีความสำนึกในหน้าที่อย่างรุนแรง มีความพิถีพิถัน วิตกกังวลในเรื่องสุขภาพโดยไม่มีเหตุผล มีอารมณ์กลัว มักมีอารมณ์เศร้าหมอง หงอยเหงา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักกีฬาอยู่ในช่วงของการแข่งขัน ทำให้เกิดความวิตกกังวลที่จะต้องลงทำการแข่งขันและจะต้องเตรียมการเพื่อให้ได้มาซึ่งชัยชนะของตน

หรืออาจเป็นเพราะความกลัวคู่แข่ง จึงทำให้เกิดอารมณ์กลัว ซึ่งทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความแตกต่างของบุคคลทั้งสิ้น

1.13 องค์ประกอบด้าน Q_1 (นักอนุรักษ์-นักทดลอง) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.70 นั่นคือ นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 28 เป็นผู้ที่ชอบการทดลอง ชอบวิพากษ์วิจารณ์ เสรินิยม ชอบวิเคราะห์ สนใจเรื่องการใช้สติปัญญา มีลักษณะสงสัยและชอบค้นคว้าความคิดทั้งเก่าและใหม่ เปิดใจกว้างต่อความสะดวกและการเปลี่ยนแปลง อาจเป็นเพราะนักกีฬาเป็นผู้ที่มีการฝึกหัดทักษะ และคิดค้นทักษะที่ดีขึ้นอยู่เสมอ ๆ จึงทำให้นักกีฬามีลักษณะเป็นผู้ที่ชอบทดลอง ชอบค้นคว้า เป็นต้น

1.14 องค์ประกอบด้าน Q_2 (ฟังกลุ่ม-ฟังตนเอง) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.06 นั่นคือ นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 28 เป็นผู้ที่มีลักษณะขึ้นอยู่กับกลุ่ม เป็นผู้ร่วมงานและผู้ตามที่ดี ชอบและขึ้นอยู่กับการยอมรับของสังคม ต้องการความสนับสนุนจากกลุ่ม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักกีฬาส่วนใหญ่ในการฝึกฝนจะมีทั้งผู้ฝึกสอน เพื่อนร่วมทีม และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ให้ความร่วมมือซึ่งกันและกันในการฝึกและการแข่งขันเพื่อให้ได้รับความสำเร็จ จึงทำให้นักกีฬาเป็นคนที่มีความลักษณะฟังกลุ่ม เป็นผู้ร่วมงานและผู้ตามที่ดี

1.15 องค์ประกอบด้าน Q_3 (ไม่มีกฎเกณฑ์-ควบคุมตนเอง) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 นั่นคือ นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 28 เป็นผู้ที่ไม่มีวินัย ควบคุมตนเองไม่ได้ ไม่รักษาข้อตกลง ปฏิบัติตามแรงกระตุ้นภายในตนเอง ไม่เอาใจใส่ต่อกฎเกณฑ์และความต้องการของสังคม ความสามารถในการปรับตัวไม่ดีโดยเฉพาะเรื่องที่ทำให้เกิดความกระทบกระเทือนใจ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะพื้นฐานของนักกีฬาที่ได้รับการฝึกฝนมาตั้งแต่เด็ก อาจเป็นสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา หรือแม้แต่สโมสรต้นสังกัดที่ไม่ได้ฝึกในเรื่องของวินัย ซึ่งเป็นปัญหาที่สำคัญของนักกีฬาในปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับ กรมวิชาการ (2538) ได้กล่าวไว้ใน “บุคลิกภาพของนักกีฬา” ว่า มีงานวิจัยชิ้นหนึ่งได้เปรียบเทียบนักกีฬาประเภททีมกับประเภทบุคคล พบว่า นักกีฬาประเภทบุคคลชายไม่ค่อยมีระเบียบวินัย อิศระ และก้าวร้าว

1.16 องค์ประกอบด้าน Q_4 (อารมณ์ผ่อนคลาย-อารมณ์ตึงเครียด) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.92 นั่นคือ นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 28 เป็นผู้ที่มีลักษณะเครียด มีความขึงคับใจ มีแรงขับภายในมาก มักตื่นเต้น ใจร้อน อาจเป็นเพราะว่าในช่วงของการแข่งขัน นักกีฬาส่วนใหญ่มีจุดมุ่งหมายและตั้งความหวังไว้สูง จึงทำให้เกิดความเครียดใน การที่จะเอาชนะคู่แข่ง และให้ได้มาซึ่งความสำเร็จ จึงทำให้เกิดความเครียดขึ้น

จากการศึกษาลักษณะองค์ประกอบบุคลิกภาพทั้ง 16 ด้านแล้ว พอสรุปได้ว่า นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 28 เป็นผู้ที่ชอบออกสังคม มีอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย เชื่อฟังผู้ใหญ่ ซื่ออายุ สุภาพอ่อนโยน ยึดมั่นในความเห็นของตน ชอบปฏิบัติจริง ชอบการทดลอง เป็นผู้ร่วมงานและผู้ตามที่ดี แต่มีอารมณ์เครียด มีความรับผิดชอบน้อย ไม่มีวินัย และมีแนวโน้มที่จะทำความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ ซ้ำ สุขุมมีสติ ฉลาดมีเสน่ห์เหลี่ยม อารมณ์เสียง่าย

ลักษณะบุคลิกภาพของนักกีฬาเหล่านี้ แคทเทล (Cattell, 1964) เชื่อว่า สถาบันที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ คือ ครอบครัว รองลงมาคือ โรงเรียน สถาบันอาชีพ กลุ่มที่บุคคลเป็นสมาชิก ศาสนา พรรคการเมือง และประเทศชาติ ซึ่งถือว่าทุกคนได้รับการอบรมสั่งสอนมาจากครอบครัว ซึ่งมีบิดามารดาเป็นผู้ให้การอบรมก่อนเข้าเรียนในโรงเรียน หรือสถานศึกษาที่มีครูเป็นผู้จัดการเรียนการสอนให้ตามวัย ตั้งแต่วัยเด็ก วัยรุ่น จนกระทั่งเป็นผู้ใหญ่ที่เข้าสู่สถาบันการทำงาน ที่มีบุคคลกลุ่มต่าง ๆ รวมกันอยู่หลาย ๆ ลักษณะตามที่ กิลด์ฟอร์ด (Guildford, 1959) ได้แบ่งลักษณะบุคลิกภาพของบุคคลตามคุณลักษณะได้ 7 ลักษณะ คือ บุคคลแต่ละคนจะมีความสนใจต่อกิจกรรมต่าง ๆ ไม่เหมือนกัน มีความต้องการซึ่งเป็นความปรารถนาที่มีอยู่ชั่วชีวิตของมนุษย์ต่างกัน มีทัศนคติต่อเรื่องต่าง ๆ ไม่เหมือนกัน มีความถนัดตามธรรมชาติซึ่งเป็นเรื่องของความสามารถของแต่ละบุคคล สภาพทางอารมณ์ที่เกี่ยวกับการแสดงออกที่ต่างกัน ตามความเชื่อมั่นของตนเอง ด้านสรีรวิทยาที่เกี่ยวกับการทำงานของระบบอวัยวะต่าง ๆ แตกต่างกัน และด้านรูปร่างภายนอกที่มีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดในเรื่องโครงสร้างหรือรูปร่างของร่างกาย และจากผลการวิจัยดังกล่าวมีส่วนคล้ายคลึงกับงานวิจัยของ วิบูลย์ มณีฉาย (2526) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องการสำรวจบุคลิกภาพของนักกีฬา โดยใช้แบบสำรวจ ซี.พี.ไอ. พบว่า นักกีฬาเป็นผู้มีความเรียบร้อย สุขุมรอบคอบ อ่อนน้อม วาง่าย ชยัน ชอบทำตามคำแนะนำของผู้อื่น ยึดมั่นในแบบแผนและวิธีการต่าง ๆ ควบคุมตนเองได้ มีความซื่อสัตย์และความรับผิดชอบ ชอบช่วยเหลือ และสร้างความประทับใจให้กับผู้อื่น สนใจในกิจกรรมเพศชาย ชอบแสดงตนและเป็นคนตรงไปตรงมา แต่ไม่ค่อยมีความมั่นใจในตนเอง มีความคิดที่เปลี่ยนแปลงง่าย ไม่ชอบความหวังอะไรล่วงหน้า สนใจในวงแคบ คิดและทำอะไรได้ช้า ไม่พิถีพิถัน มีความโน้มเอียงในทางเผด็จการ และเป็นคนขี้ระแวง

2. ผลการเปรียบเทียบของคะแนนลักษณะองค์ประกอบทางบุคลิกภาพระหว่างกลุ่มเปรียบเทียบนักกีฬาประเภทบุคคลชายกับประเภทบุคคลหญิง พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ นักกีฬาประเภทบุคคลชายจะมีลักษณะเป็นคนชอบออกสังคม จิตใจอ่อนไหว สูงกว่านักกีฬาประเภทบุคคลหญิง แต่นักกีฬาประเภทบุคคลหญิงมีลักษณะอ่อนน้อมต่อมตน และมีแนวโน้มที่จะมีจิตใจห้าวหาญและเป็นนักทดลองสูงกว่า

นักกีฬาประเภทบุคคลชาย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากพื้นฐานของแต่ละบุคคล ประเพณีวัฒนธรรม และทักษะกีฬาของนักกีฬาแต่ละคนที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งจากผลการวิจัยนี้ได้ชี้ชัดแย้งกับ กรมวิชาการ (2526) ได้กล่าวไว้ใน “บุคลิกภาพของนักกีฬา” ว่า มีงานวิจัยชิ้นหนึ่งได้เปรียบเทียบนักกีฬาประเภททีมกับประเภทบุคคล พบว่า นักกีฬาประเภทบุคคลชายไม่ค่อยมีระเบียบ อิศระ และก้าวร้าว แต่นักกีฬาบุคคลหญิงกลับของแสดงออก ชอบเสี่ยง ความรู้สึกไว เก็บตัว อารมณ์รุนแรง และเป็นตัวของตัวเอง

3. ผลการเปรียบเทียบของคะแนนลักษณะองค์ประกอบทางบุคลิกภาพระหว่าง กลุ่มเปรียบเทียบนักกีฬาประเภททีมชายกับประเภททีมหญิง พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ นักกีฬาประเภททีมชายจะมีลักษณะชอบออกสังคม จิตใจ อ่อนไหว ดึงเครียด สูงกว่านักกีฬาประเภททีมหญิง แต่นักกีฬาประเภททีมหญิงมีลักษณะ อารมณ์มั่นคง รักษาสิทธิของตน เป็นนักทดลอง สูงกว่านักกีฬาทีมชาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ พื้นฐานของแต่ละบุคคล และประเพณีวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ซึ่งผู้ชายจะมีโอกาสที่จะเข้าร่วม แข่งขันกีฬานิตต่าง ๆ สูงกว่าผู้หญิง ซึ่งผู้หญิงจะมีปัญหาเรื่องของความเป็นกุลสตรีที่คำนึงถึง เป็นส่วนใหญ่

4. ผลการเปรียบเทียบของคะแนนลักษณะองค์ประกอบทางบุคลิกภาพระหว่าง กลุ่มเปรียบเทียบนักกีฬาประเภทบุคคลชายกับประเภททีมชาย พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ นักกีฬาประเภทบุคคลชายจะมีลักษณะเป็นผู้มีธรรมะ หรือมีความพากเพียรสูงกว่านักกีฬาประเภททีมชาย แต่นักกีฬาประเภททีมชายจะมีลักษณะ เป็นผู้ที่ชอบลงมือปฏิบัติ และมีแนวโน้มสติปัญญาต่ำ หรือทำความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ ซ้ำกว่า นักกีฬาประเภทบุคคลชาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความแตกต่างระหว่างทักษะกีฬาที่เล่นและ พื้นฐานของตัวบุคคล

5. ผลการเปรียบเทียบของคะแนนลักษณะองค์ประกอบทางบุคลิกภาพระหว่าง กลุ่มเปรียบเทียบนักกีฬาประเภทบุคคลหญิงกับประเภททีมหญิง พบว่า มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ นักกีฬาประเภทบุคคลหญิงจะมีลักษณะชอบออก สังคม มีธรรมะหรือมีความพากเพียร มีอารมณ์ดึงเครียดสูงกว่านักกีฬาประเภททีมหญิง และ นักกีฬาประเภททีมหญิงจะมีลักษณะอารมณ์มั่นคง รักษาสิทธิของตน ชอบสร้างคามฝันและมีแนวโน้มสติปัญญาต่ำ หรือทำความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ ซ้ำกว่านักกีฬาประเภทบุคคลหญิง อาจเนื่องมาจากทักษะกีฬาที่เล่นและพื้นฐานของแต่ละบุคคลที่แตกต่างกัน อย่างเช่น นักกีฬา บุคคลหญิง เป็นผู้ที่จะต้องฝึกฝนอย่างหนักด้วยตนเอง แข่งขันกับตนเอง จะต้องเอาชนะตนเอง ให้ได้ก่อน จึงทำให้เป็นคนที่มีความเพียรสูง มีความเครียด เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ กรมวิชาการ (2538) ได้กล่าวไว้ใน “บุคลิกภาพของนักกีฬา” ว่า นักกีฬาประเภทบุคคลหญิง

ชอบแสดงออก ชอบเสียง ความรู้สึกไว อารมณ์รุนแรง เป็นตัวของตัวเอง และนักกีฬาประเภททีมหญิง ไม่ชอบแสดงออก ไม่ชอบเสียง รัวรัว

6. ผลการเปรียบเทียบของคะแนนลักษณะองค์ประกอบทางบุคลิกภาพระหว่างกลุ่มเปรียบเทียบนักกีฬาประเภทบุคคลกับประเภททีม พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นั่นคือ นักกีฬาประเภทบุคคลจะมีลักษณะเป็นผู้ที่เฉลียวฉลาด มีความพากเพียร มีระเบียบ และมีอารมณ์ถึงเครียดสูงกว่านักกีฬาประเภททีม แต่นักกีฬาประเภททีมมีลักษณะชอบเสียง ชอบพบปะกับบุคคลอื่น และเป็นผู้ที่ชอบการปฏิบัติจริงสูงกว่านักกีฬาประเภทบุคคล ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากทักษะของกีฬาแต่ละประเภทที่มีความแตกต่างกัน ซึ่งนักกีฬาประเภทบุคคลจะมีทักษะการเล่นเฉพาะตัว ส่วนนักกีฬาประเภททีมต้องอาศัยความร่วมมือจากเพื่อนร่วมทีมเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของ Jung (อ้างถึงใน อบรม สนิทบาล, 2520) ซึ่งเชื่อว่า บุคลิกภาพของมนุษย์อาจแยกเป็นหมู่หรือพวกได้ 2 ประเภท คือ (1) บุคลิกภาพที่ชอบเก็บตัว มีลักษณะเด่นคือ ไม่ชอบสูงส่งกับผู้อื่น ความคิดและตัดสินใจจะยึดตัวเองเป็นหลัก (2) บุคลิกภาพที่ชอบแสดงตัว มีลักษณะเด่นคือ เป็นคนเปิดเผย คุยเก่ง ง่าย ปรับตัวได้ดีในสิ่งแวดล้อมชนิดต่าง ๆ สอดคล้องกับการกีฬาแห่งประเทศไทย (ม.ป.ป.) ที่กล่าวไว้ว่า นักกีฬาประเภททีมจะมีบุคลิกภาพที่ชอบแสดงออกมากกว่าประเภทเดี่ยว และนักกีฬาประเภทบุคคลค่อนข้างจะเก็บตัวและมั่นคง และยังสอดคล้องกับเรียมลี (Reilly, 1974) ที่ได้ศึกษาค้นคว้าบุคลิกภาพของนักกีฬาซอคเกอร์ พบว่า มีความมั่นคง เปิดเผย มีความโดดเด่น และมีความฉลาดมากกว่ากลุ่มอื่น

7. ผลการเปรียบเทียบของคะแนนลักษณะองค์ประกอบทางบุคลิกภาพระหว่างกลุ่มเปรียบเทียบเพศชายกับเพศหญิง พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นั่นคือ นักกีฬาเพศชายจะมีลักษณะเป็นผู้ที่ชอบเข้าสังคม เป็นกันเองกับผู้อื่น สุภาพอ่อนโยน ต้องการความสนใจสูงกว่านักกีฬาเพศหญิง แต่นักกีฬาเพศหญิงมีลักษณะเป็นผู้ที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง จิตใจเป็นอิสระ ก้าวร้าว ยึดมั่นความเห็นของตนเอง ชอบการทดลอง ชอบวิพากษ์-วิจารณ์ สูงกว่านักกีฬาเพศชาย ซึ่งทั้งนี้อาจเนื่องมาจากที่ สุรวงศ์ ไคว้ตระกูล (2533) กล่าวว่า บุคลิกภาพ คือคุณลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละบุคคล แสดงออกโดยพฤติกรรมที่บุคคลนั้นมีต่อสิ่งแวดล้อมที่ตนกำลังเผชิญอยู่ สอดคล้องกับ ครอลล์ และปีเตอร์สัน (Kroll and Peterson, 1964) ได้สรุปลักษณะบุคลิกภาพของนักกีฬาหญิงที่ประสบความสำเร็จของทีมโอลิมปิก สหรัฐอเมริกา ปี 1964 พบว่า นักกีฬาจะมีความโดดเด่น ก้าวร้าว ผจญภัย อ่อนไหว อิสระ ช่วยตัวเองได้ และเรียมลี (Reilly, 1974) ได้ศึกษาค้นคว้าบุคลิกภาพของนักกีฬาชายที่ได้รับชัยชนะ โดยใช้แบบทดสอบ 16 PF ของแคทเทล (Cattell, 1964) ในกีฬาฟุตบอล พบว่า มีความมั่นคง เปิดเผย ดื้อดึง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1. ในการวิจัยครั้งนี้ได้จากกลุ่มตัวอย่างนักกีฬาที่ถือว่าเป็นนักกีฬาชั้นยอดของเมืองไทยจากทั่วประเทศ จึงถือว่าลักษณะบุคลิกภาพที่ได้นี้ ผู้ฝึกสอนควรนำไปใช้ในการฝึกนักกีฬาให้ดีขึ้น นั่นคือ ควรฝึกให้นักกีฬาเป็นผู้ที่สุขภาพอ่อนโยน เป็นผู้ร่วมงานและผู้ตามที่ดี มีความเครียดน้อย มีความรับผิดชอบที่สูงขึ้น มีวินัยที่ดี ควบคุมอารมณ์ของตนเองให้ได้ ซึ่งอาจใช้วิธีการต่าง ๆ ที่จะทำให้เกิดสิ่งเหล่านี้กับนักกีฬาของตน เช่น การมอบหมายให้นักกีฬาทุกคน รับผิดชอบอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ความตรงต่อเวลาในการฝึกซ้อม การเป็นผู้นำในการอบอุ่นร่างกาย และหากิจกรรมในการฝึกซ้อมที่สนุก ๆ มาใช้ในการฝึกเสมอ ๆ เป็นต้น

2. ผู้ฝึกสอนหรือโค้ชควรมีวิธีการคัดเลือกตัวนักกีฬาให้เหมาะสมกับประเภทกีฬาที่จะทำการฝึกซ้อมและแข่งขัน คือถ้าหากนักกีฬามีความเฉลียวฉลาด มีเล่ห์เหลี่ยม มีความพากเพียร มีระเบียบวินัย มีความสนใจแคบ ก็ควรให้เล่นในประเภทบุคคล ส่วนผู้ที่มีลักษณะชอบพบปะผู้อื่น วาเริง และชอบปฏิบัติจริง ควรจะให้เล่นในประเภททีม เพื่อให้เกิดผลดีในการฝึกและการแข่งขัน

3. ในการเตรียมนักกีฬาเพศชายและเพศหญิง ก็ควรที่จะพัฒนาลักษณะบุคลิกภาพของนักกีฬาให้ดีขึ้น คือ นักกีฬาเพศชาย ควรฝึกให้นักกีฬามีสุขภาพอ่อนโยน เป็นกันเองกับผู้อื่นให้สูงขึ้น ด้วยการให้นักกีฬาเพศชายอยู่รวมกันและยอมรับนับถือซึ่งกันและกันตามวัยวุฒิ ส่วนนักกีฬาเพศหญิง ควรฝึกให้มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง ก้าวร้าว อีสาระ ยึดมั่นในตนเอง ด้วยการให้นักกีฬาเพศหญิงได้ฝึกในกิจกรรมที่เขาได้มีโอกาสแสดงความสามารถมากขึ้น เป็นต้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาบุคลิกภาพของนักกีฬาในระดับต่าง ๆ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบลักษณะบุคลิกภาพของนักกีฬาแต่ละระดับว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่

2. ควรมีการศึกษาบุคลิกภาพของนักกีฬาทีมชาติไทย เพื่อศึกษาลักษณะบุคลิกภาพของนักกีฬาทีมชาติไทย

3. ควรมีการศึกษาบุคลิกภาพของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จและนักกีฬาที่ไม่ประสบความสำเร็จ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบลักษณะบุคลิกภาพของนักกีฬาทั้งสอง มีความแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร